

fogder, og istedetfor „Bysvende“ „Stadsvende“. Disse to sidste Benævnelser, nemlig „Underfogder“ og „Stadsvende“, skal jeg imidlertid ikke opholde mig længe ved, da jeg idetmindste for min Part foretrækker Benævnelserne „Byvæbnere“ og „Bysvende“ for dem, og skal derfor overlade det til dem, som sætte mere Pris paa disse Benævnelser end jeg, at føre Ordet for dem. Der findes i § 2 baade „Kontorlokale“ og „Kontor“. Jeg veed meget godt, at det regnes for fiint og fornemt at bruge Ordet „Kontor“ og mindre fiint at bruge Ordet „Skriverstue“; men jeg kan ikke nægte, at for mig er en Skriverstue ligesaa fiin og ligesaa agtværdig som et Kontor, og i Henhold hertil har jeg tilladt mig at foreslaae denne Ombytning. Ligeledes kan i § 4 Politiets Kontor formeentlig rettes til „Politistue“. Der findes ogsaa omtalt en „Kontorchef“, der maaskee paa Dansk kan kaldes „Forretningsfører“, og hvorfor den Bestillingsmand, som ogsaa findes her omtalt, skal kaldes en „Inventarier skriver“, har hverken jeg eller flere af Thingets ærede Medlemmer kunnet begribe; vi have spurgt os selv om, hvilket Inventarium han skulde beskrive, og have intet tilstrækkeligt Svar faaet paa dette Spørgsmaal, og ere da komne til det Resultat, at en saadan Bestillingsmand ligesaa heldigt kunde kaldes en „Politiskriver“ som en Inventarier skriver. Man slipper da for at faae Ordet „Inventarie“; Ordet „Politi“ kan man alligevel ikke komme fra. I samme Paragraf findes Ordet „Assistent“. Hvis jeg ikke huller feil, er jeg i Fortegnelsen over nærværende Rigsdags-Medlemmer opført som Assistent, og jeg antager da, at de Herrer ville finde, at jeg kan have et Begreb om, hvad en Assistent er, og at jeg derfor maa staae til Troende, naar jeg imener, at en Assistent passende kan oversættes som en „Hjælper“. „Personale“ have vi troet ligesaa godt kunde kaldes „Mandskab“, og „Anciennetet“ foreslaae vi rettet til „Tjenesteaar“, og jeg skulde tage meget feil, om ikke Udvalget selv i et af sine Forslag har optaget dette Ord. Ligeledes er i flere Love, som ere behandlede her i Rigsdagen, „Instruz“ gjengivet ved „Forstrift“ og „Regulativ“ ved „Forretningsorden“, og det maa da ogsaa kunne lade sig gjøre i nærværende Lov. Jeg troer

ikke, at der er Noget som helst af de Endringsforslag, vi have tilladt os at stille, idetmindste af dem, der nu ere under Forhandling, der behøver videre Forklaring, maaskee med Undtagelse af det, der gaaer ud paa at gjengive Ordet „Pension“ ved „Efterløn“. Oversætter man „Pension“ ved „Efterløn“, opnaaer man derved ikke alene at faae et dansk, almeinforstaaeligt Ord istedetfor et fremmed, men man opnaaer tillige at faae et gammelt nordisk Ord „Eptirlaun“ brugt i samme Betydning. Det er altsaa ikke noget Nyt, der laves, men noget Gammelt, der fremdrages igjen og som i Fortiden havde den samme Betydning, som vi nu ville foreslaae, at det skal have paany. Dertil kommer, at jeg troer, at det kan være meget godt baade for dem, der modtage Pension, og for dem, der give Pension, hvis de bestandig vilde holde sig klart for Die, at det er en Efterløn; Taler er om; idet man altsaa fastsætter en Embedsmands Løn, opsparer man til en Efterløn Noget af det, som det kunde være rimeligt at give ham strax. Naar en Embedsmand mindes dette, vil han rimeligviis finde sig bedre fornøjet, end han maaskee ellers siundom kan være med en Løn, som kunde synes ham noget tarvelig og knap. Taler han derom, siger man til ham: Husk paa Efterlønnen; husk paa, at hele Lønnen har Du ikke endnu, der kommer Noget bagefter. Det slaaer ganske anderledes, end naar man siger: Husk paa Pensionen; thi Vedkommende mindes dog ikke derved saaledes om, at det er en Efterløn, der gives dem under dette Navn, og ligeledes kunde det være meget heldigt, med Hensyn til dem, som skulle udrede en bestemt Løn og Pension, at de mindes, at Efterlønnen kommer til for enhver fast ansat Embedsmand, for at de nøie og omhyggelig kunne sammenholde baade Løn og Efterløn og derved komme til et klart Begreb, om den bestemte Løn er passende eller ikke. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg skal tilføie, at hvis der skulde være et eller andet af vore Forslag, som mindre maatte tiltale enkelte af de ærede Medlemmer, saa forbeholder jeg mig paany at forsvare det eller stolere paa, at en eller anden af de ærede Medforslagsstillere vil optage Forsvaret derfor.